

Lakewood Daf Yomi

PRESENTED BY SRULY BORNSTEIN

לע״ן

ברוך דוב ז״ל בן יבלחט״א משה חיים ווידרא נ״י
הרב שמעון דוד בן ר' יעקב יוסף איידער זצ״ל

מראה מקומות רשפי אש

לע״ן מרים שיינדל בת יבלחט״א אפרים שמעון סינאוויץ

(א) [צ"כ סה. ע"ש צפירוש
הרש"ם"א, (ב) סנהדרין
כד: (ג) עירובין פב:
(ג) [יבמות דף כה. ע"ש]
(ד) [ז"ל כד.] (ה) סנהדרין
דף כד: (ו) [צ"ק דף
עט: (ז) (ח) סנהדרין דף כה.
(ט) יבמות דף קכב,
(י) סוטה לא, (י"א) כמו
שם כו סע"ב.

(ב) אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְיָ
מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר
תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם:
[ויקרא כג, ד]

[שיך לך כּא:]
בַּעֲרִי. לָשׁוֹן גִּילוי הָאֵשׁ
 [תהלים יב ו.] שְׂמֹאל
 וְסוֹסֵה מֵהָאֵשׁ. מִשְׁפּוֹסֵס
 [מסכתא דר.] גִּילוי לֵשׁ
 וְשׁ לִדְעַת מִלְּפָנֵי הָאֵשׁ
 וְהַקְבִּיטֵם לְרֹאשׁ וְאֵין צִיָּק
 לְהוֹצִיץ לָשׁוֹן לְחַסּוֹת
 שִׁנָּה וְלֹא לְהַעֲדִיר לְפָנֵי
 צִדִּי מִלְּפָנֵי [שבת קלג:]
 לְכָל הָעוֹלָם. **אִם נִרְאָה**
בַּעֲרִי אִם מִחֲרִיצָה
 מִיָּדִי אֶת הַשֶּׁבֶת. לָלֶמֶת
 וְלַהֲעִיד לְבִיד שְׁהִי אִלֵּי
 כִּיֹּן דַּעֲבִיל נִרְאָה בִּידִי.
 נְמִי לְרֹאשׁ. **מִכְשִׁיזִל**
 דּוֹמִינִן לָשׁוֹן יִרְאֵה עֲבִיל
 וְאִמְרוּ הָעֵדִים כְּמוֹ
 שְׂרָטֵינוּ אֵין קִרְאֵנוּ
 צִדִּי לֹא תִלָּל שִׁנָּה וְאִלָּא
 מִכְשׁוֹל לָלֶא יֵהָא חֲדָשׁ
 קִנְצֵה כִלְחָלְתוּ [מסכתא
 סד:]. **חֲסֵר אִלֵּינָה**. יִדְעֵת
 הַשִּׁי עַל אִמְתִּיתוֹ כְּדִמְכִּי
 וְתִקְרְאוּ מִעַתָּה מִלְּאִלֵּי
 [רין] נִרְרִים [לח:].
וְתִחְסְרֵהוּ
מִלְּאִלֵּי וְגוֹ'. מִלְּאִלֵּי
 לָשׁוֹן מִלְּאִלֵּי שִׁנָּה חֵסֵה
 בְּשׂוֹעֵץ לְהִסְמִיךְ הַמֶּה
 וְלִינֵשׁ אֶת הִירְדֵן מִשָּׁה
 קִרְעוּ מִי אֵין סוֹף וְעִלְמוֹת
 לְמִרְסוֹ וְאִלֵּינָה לְהִסְמִיךְ
 אֶת הַמֶּה [תהלים ח ו.] וְ
 יֵהָא אֶתְּהָ שְׂמֹאלֵהָ
 הֵיחֵה קִבְּרֵי וְיִחְרֵה עֲלֵיו
 [נדרים לח:]. **בְּקֵשׁ**
קִדְּשָׁתָּה. קָדַשׁ לְנִי. וְיִשְׂרָאֵל
 זֶה מוֹרֵה שִׁנָּתָה וְהַנְּבִיאִים

מפריחי יונים. אי תיקל
עצירה על הממון רשע הוסיף
חורה הוסיף ליה כרשע דחמא
לא קניא אבל מדאורייתא לא
לה אף הן אינם כשרים ועו
(ש"א כד) ואמה גודה את

**מסורת הש"ס
עם הוספות**

דבינו חננאל

הודפס מאתר אוצר החכמה tablet.otzar.org עמוד 56

משה לפני הקב"ה רבון העולמים העליונים והתחתונים ברשותך ואתה יושב ואומר הלכה משמו של בשר ודם, א"ל משה צדיק אחד עתיד לעמוד בעולמי ועתיד לפתוח בפרשת פרה תחלה, רבי אליעזר אומר פרה בת שנים עגלה בת שנה, אמר לפניו רבש"ע יהי רצון שיצא מחלצי א"ל הקב"ה חייך שיצא מחלצין הה"ד (שמות יח ד) ושם האחד אליעזר ושם אותו המיוחד אליעזר. פרה אדומה. מפני מה כל הקרבנות באים זכרים והיא נקבה, אמר רבי אייבו משל לבן שפחה שטנף פלטין של מלך אמר המלך תבוא אמו ותקנת הצואה, כך אמר הקב"ה תבוא פרה ותכפר על מעשה העגל. פרה. זו מצרים שנאמר (ירמיה מו כ) עגלה יפה פיה מצרים. אדומה זו בבל שנאמר (דניאל ב לח) אנת הוא רישא דדהבא. תמימה. זו מדי. אמר רבי חייא בר אבא מלכי מדי תמימים היו אין להקב"ה עליהם אלא עבודת אלילים שקבלו מאבותיהם בלבד. אשר אין בה מום. זה יון, אלכסנדרוס מוקדון כד חמא לשמעון הצדיק הוה קאים ליה על רגלוהי ואמר בריך אלהא דשמעון הצדיק, אמרו לו בני פלטין דידיה מן קמי יהודאי את קאים, אמר להון כד אנא נחית לקרב כדמותיה אנא חמי ונצח. אשר לא עלה עליה עול. זו מלכות רביעית שלא קבלו עליה עול של הקב"ה, ולא דיה שלא קבלה אלא מחרפת ומגדפת ואומר (תהלים עג כה) מי לי בשמים. ונתתם אותה אל אלעזר הכהן אל אל עוזר.

[יט, גה] והוציא אותה אל מחוץ למחנה. מלמד שהוא עתיד לדחות את שרה של כך גדול ממחיצתו. ושחט אותה לפניו. שנאמר (ישעיה לד ו) כי זבח לה' בבצרה וגו', א"ר ברכיה טבח גדול בארץ יהיה. ושרף את הפרה לעיניו (דניאל ז יא) ויהיבת ליקודת אשא. את עורה ואת בשרה וגו' היא ודוכסיה ואיפרכיה ואיסתרטליטיה כד"א (יחזקאל כז כז) הונך ועזבוניך מערבך מלחך וחובליך מחזיקי בדקך ועורכי מערבך. אמר שמואל בר רב יצחק אפילו אותם שהם מקהלי ובאו ונדבקו בקהלך אף הם יפלו בלב ימים ביום מפלתך, דבר אחר פרה אלו ישראל שנאמר (הושע ד טז) כי כפרה סוררה סרר ישראל. אדומה אלו ישראל שנאמר (איכה ד ז) אדמו עצם מפנינים. תמימה אלו ישראל שנאמר (שה"ש ב) יונתי תמתי, אשר אין בה מום. אלו ישראל שנאמר (שם ד ז) כלך יפה רעיתי ומום אין בך. אשר לא עלה עליה עול זה דורו של ירמיה שלא קבלו עליהם עולו של הקב"ה.

עבדין נראין כמין כשפים, מביאין פרה ושורפין אותה וכותשין אותה ונוטלין אותה אפר ואחד מכם מטמא למת ומזין עליו שנים ושלש טיפין ואומר לו טהרת, א"ל נכנס רוח תזוית (פי' רוח רעה) באותו האיש מימיו, א"ל ומה עושין לו, [א"ל] מביאין עיקרין ומעשנין תחתיו ומרביצין עליו מים והיא בורחת, א"ל ישמעו אזניך מה שפיך מדבר, כך הרוח הזו רוח טומאה היא דכתיב (זכריה יג ב) וגם את הנביאים ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ, וכיון שיצא אמרו לו תלמידיו [רבי] לזה דחית בקנה לנו מה אתה משיב, א"ל חייכם לא המת מטמא ולא המים מטהרין אלא אמר הקב"ה חוקה חקתי גזרה גזרתי אי אתה רשאי לעבור על גזרתי. תמן תנינן אבא שאול אומר כבשי פרה כהנים גדולים עושין אותם משל עצמן ולא היה אחד מהם מוציא פרתו בכבשו של חברו אלא סותרו ותוזרו ובונה אותו משלו, רב אחא בר חנינא אמר יותר מששים ככרי זהב היה יוצא עליו וכולם "שחצים היו, והתנינן שמעון הצדיק עשה שתי פרות, ולא בכבש שהוציא את הראשונה הוציא את השנייה, אית לך למימר על אותו [צדיק] שהיה שחץ, רבי אבין בשם רבי אלעזר אומר משום סלסול פרה.

ויקחו אליך. א"ל הקב"ה משה לך אני מגלה טעמיה אבל לאחרים חוקה. כתיב (זכריה יד ו) והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות וקפאון, הדברים שמכוסים מכם בעולם הזה עתידין הן להיות צפים לכם כהדין בולוס (מראה של זכויות). הדא הוא דכתיב (ישעיה מב טז) והולכתי עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכם אשים מחשך לפנייהם לאור ומעקשים למישור אלה הדברים עשיתם ולא עזבתם. אלה הדברים אעשה אין כתיב כאן אלא עשיתם כבר עשיתם גליתם לרבי עקיבא וחבריו. אמר רבי אחא דברים שלא נגלו לו למשה נגלו לרבי עקיבא שנאמר (איוב כח י) וכל יקר ראתה עיני זה רבי עקיבא.

ויקחו אליך. רבי יוסי בר חנינא אומר רמז שכל הפרות כלות ושליו קיימת. רבי אחא בשם רבי יוסי בר חנינא אומר בשעה שעלה משה למרום שמע קולו של הקב"ה שיושב ועוסק בפרשת פרה ואומר הלכה בשם אומרו, אליעזר בני אומר פרה בת שנים עגלה בת שנה, אמר

זית רענן

והן עצמן טהורים. פ' גאים. ט' מעלה לפרה אדומה. י' פירוש שלעולם נוטלין מאפר פרת משה לקדש אחרות.

משה ומלואו הו"ל כאלו הקריצו דדון, איסור משום מכזה, וא"ש פירוש
וא"כ הרי נעשה מלואו ושזן אין כאן רש"י שעשאום כזר לכלי שרת:

פרשת חקת

אוצר החכמה

זהו שאמר מה המלוא הזה להביא
פרה אדומה. וכי תימא שהמלוא
הזה לכפר על עון העגל כדאיתא
במדרש [תנחומא סי' ח'], דאם כן לריך
לומר שאם הקרבן זא על אותו חטא
מוטב שיחוקן החטא זמה שנתקלקל.
א"כ מה טעם יש זמה שלא נעשים
על ידי אהרן אם בשביל שעשה את
העגל, אדרבה יותר טוב שעל ידו
יחוקן חטא העגל, ולכך נאמר זה
חקה דגזירת מלך היא:

במסכת ראש השנה דף כ"א ע"ב
בקש קהלת להיות כמשה
יחיה צח קול [ואמרה לו] וכחז
[קהלת יב-י] יושר דברי אמת, והוא
תמוה:

אמרתי לפי המדרש ילקוט [שמעוני,
רמז חשנ"ט], לך אני מגלה
טעמי פרה אצל לאחרים חוקה. הרי
שנתגלו טעמי פרה למשה, אצל שלמה
אמר [קהלת ז-כג] אמרתי אחכמה והיא
רחוקה:

ראיתי בספר קכח שיש רמז בפסוק
ולקחו לטמא מעפר שרפת

זאת חקת המורה. פירוש רש"י לפי
שהשטן ואומות העולם מונין
את ישראל לומר מה המלוא הזה,
ומה טעם יש זה, לפיכך כתב זה
חקה גזירה היא מלפני כו':

הלשון הזה נראה כפול במלות
שונות:

ואפשר לפרש על פי מ"ש היפה
חואר אהא [ברכות ג"ט]. דאין
קטיגור נעשה קטיגור ולכך אין כהן
גדול נכנס לפני ולפנים בצגדי זהב,
וצכמה דוכתי אשכחן איפכא, [בראשית
ג-ז] ויתפרו עלי תאנה, בדבר שקלקלו
בו נחקנו [ברכות מ'. וסנהדרין ע':], ועוד
בשאר מקומות כיוצא בזה. וחירץ דאם
הקרבן זא לכפר על אותו חטא טוב
שיהיה מלואו מין כמו שמלינו [ויקרא
ט-ב] קח לך עגל בן בקר לחטאת
ופירש רש"י לכפר על עון העגל. אצל
אם זא לכפר על חטא אחר לא נכון
להביא קרבן פר או עגל שהוא
קטיגור, ולא יהיה למזכיר עון להתפס:
והנה כאן פירש רש"י למה נעשים
הפרה באלעזר ולא באהרן, לפי
שאהרן עשה את העגל:

קכח) *בספרי החיד"א מביאו בשם חכמי אשכנז.

החטאת ר"ת למשה להורות שנגלו
טעמי פרה למשה. אמנם זה הרמז
עצמו יכול להורות ג"כ על שלמה
שהוא גם כן מרמז בר"ת הללו. אבל
ההפרש בין זה לזה דאזכיות למשה
רמזים בראשי תיבות לטמא מעפר
שרפת החטאת על הקדר ציושר, אבל
אזכיות שלמה רמזים בר"ת הללו שלא

כסדרן:

זהו שאמרו בקש קהלח להיות כמשה
שיחגלו גם אליו טעמי פרה לפי
שהיה סבור כמו שרמזו אזכיות הללו
למשה כך נרמזו גם אזכיות שלמה
לכך רצה לידע טעמי פרה. יצאה צח
קול [ואמרה לו] וכתוב יושר דברי
אמת דאזכיות למשה הם רמזים
בר"ת הללו ציושר, משא"כ אזכיות
שלמה כנ"ל:

אזכיות שלמה

במסכת קידושין דף ס"א ע"א
[במתני'], ר' מאיר אומר
כל חנאי שאינו כחנאי בני גד כו'
שנאמר [במדבר לב-כט] ואמר אליהם
[משה] וגומר. רבי חנינא בן גמליאל
אומר נריך הדבר לאומרו שאלמלא כן
יש צמשמע שאפילו בארץ כנען לא
ינחלו. ומקשי הש"ס בדף ס"ב ע"א
בשלמא לר"מ היינו דכתיב [שם יט-יב]
הוא יתחטא בו ציוס השלישי וציוס
השביעי יטָקָר, ואם לא יתחטא וגומר,
אלא לרבי חנינא בן גמליאל למה לי.
אינטריך סד"א מצות הזאה בשלישי
ובשביעי, והיכי דעבד צח מינייהו

עבד קמ"ל, [שם יט] והזה הטוור על
הטמא ציוס השלישי וציוס השביעי
למה לי אינטריך סד"א שלישי למעוטי
שני שביעי למעוטי שישי דקא ממעט
צימי טהרה, אבל היכא דעבד בשלישי
וצשמיני דקא מפיש צימי טהרה אימא
שפיר דמי קמ"ל עכ"ל:

ובכתב הרמז"ס הלכות פרה אדומה
פי"א דין צ' וז"ל, מי שהזה
עליו בשלישי ולא הזה עליו בשביעי
ושהה כמה ימים, טובל בכל עת
שירצה אחר השביעי בין ציוס וצין
צלילה ומזין עליו ציוס בין קודם
טבילה בין אחר טבילה, אפילו טבל
צליל תשיעי או צליל עשירי מזין עליו
למחר אחר הנץ החמה:

ובכתב עליו הראב"ד וז"ל, מ"ש טובל
בכל עת שירצה, אינו כן
מגמרא דקדושין [דף ס"ב.] לעולם
מונה שלישי ושביעי וטובל אחר הזאה,
עכ"ד:

ובבר האריכו בזה המפרשים ז"ל:
ולפע"ד נראה ליישב דעת הרמז"ס
דס"ל דהך קושיא דוזה
ציוס השלישי וציוס השביעי למ"ל לא
פריך אלא אליצא דרבי חנינא בן
גמליאל (ודלא כפירוש רש"י) דלרבי
מאיר לא קשיא משום דס"ל דאי לאו
דכתיב והזה ציוס השלישי וציוס
השביעי וכו' הו"א אי עבד צח
מינייהו עבד, והא דכתיב ואם לא
יתחטא ציוס השלישי וציוס השביעי לא
יטַהַר היינו היכא דלא הזה כל עיקר